

Η εορτή της Ινδίκτου στην Ιερά Μονή Πανορμίτου Σύμης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα, σύμφωνα με τη μακραίωνη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση, εορτάστηκε την Τρίτη 1η Σεπτεμβρίου 2026, στη Σύμη και στην Ιερά Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ του Πανορμίτου, η αρχή της Ινδίκτου, δηλαδή η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά, με προεξάρχοντα τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομο.

Ο Σεβασμιώτατος, μετά τον Όρθρο, τέλεσε τον Αγιασμό και εν συνεχεία τη Θεία Λειτουργία, με συλλειτουργούς του τον π. Θεόφιλο Βασιλώττο, φιλοξενούμενο κληρικό εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Ρόδου, τον π. Νικόλαο Καρμανιώλο και τον Ιεροδιάκονο π. Παύλο Τερεζάκη, συμπροσευχομένων του Θεοφιλεστάτου Βοηθού Αυτού, Επισκόπου Ροδοστόλου κ. Αντωνίου, και του παρεπιδημούντος ενταύθα π. Δανιήλ εξ Αγίου Όρους.

Με προτροπή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου, αντί άλλου κηρύγματος, ο Θεοφιλέστατος Καθηγούμενος κ. Αντώνιος ανέγνωσε ευκρινώς το **Πατριαρχικό Μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου επί τη εορτή της Ινδίκτου.**

Αναφέρεται δε ότι η 1η Σεπτεμβρίου, ημέρα της Αρχής της Ινδίκτου, αποτελεί για την Ορθόδοξη Εκκλησία την απαρχή του νέου εκκλησιαστικού έτους. Η ημέρα αυτή μας καλεί να σταθούμε με ευγνωμοσύνη ενώπιον του Δημιουργού και να Τον ευχαριστήσουμε για το μεγάλο δώρο της ζωής, του χρόνου και ολόκληρης της δημιουργίας.

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Η Εκκλησία δεν αντιλαμβάνεται τον χρόνο ως μία απλή διαδοχή ημερών και ετών. Κάθε νέο ξεκίνημα γίνεται αφορμή μετανοίας, ανακαινίσεως και επιστροφής στον Θεό. Γι' αυτό και κατά την Αρχή της Ινδίκτου αναπέμπεται ιδιαίτερη δέηση προς τον Δημιουργό της κτίσεως, ώστε να ευλογήσει τον νέο χρόνο, τη γη, τους καρπούς και τους κόπους των ανθρώπων.

Η σημασία, όμως, της ημέρας αυτής έχει λάβει και μία ιδιαίτερη διάσταση στη σύγχρονη εποχή. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο καθιέρωσε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα προσευχής και προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, αναδεικνύοντας με ιδιαίτερη συνέπεια την ευθύνη της Εκκλησίας απέναντι στην κτίση. Ήδη από το έτος 1989, ανέδειξε την ανάγκη μίας οικολογικής ευθύνης που δεν περιορίζεται σε πρακτικές ή τεχνικές λύσεις, αλλά έχει βαθιά πνευματική και θεολογική βάση.

Στο εφετινό μάλιστα Πατριαρχικό Μήνυμα, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος επισημαίνει ότι η σύγχρονη οικολογική κρίση είναι ταυτόχρονα κρίση της ελευθερίας, της θρησκείας, της φιλοσοφίας, του ήθους και του πολιτισμού του ανθρώπου. Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος δεν αποτελεί, επομένως, ένα πρόβλημα εξωτερικό προς την ανθρώπινη ύπαρξη. Αποκαλύπτει μία βαθύτερη διατάραξη της σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και την ίδια την κτίση.

Η Ορθόδοξη παράδοση μας προσφέρει έναν διαφορετικό τρόπο να αντιμετωπίσουμε τον κόσμο. Η κτίση δεν είναι ένα άψυχο αντικείμενο προς εκμετάλλευση, αλλά δώρο και δημιούργημα του Θεού. Ο άνθρωπος δεν είναι ιδιοκτήτης της δημιουργίας, αλλά οικονόμος και φύλακας της. Καλείται να την καλλιεργεί, να τη σέβεται και να την παραδίδει ακέραιη στις επόμενες γενεές.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η αναφορά του Πατριαρχικού Μηνύματος στην ανάγκη να υπερβούμε το πρότυπο του ανθρώπου που θεωρεί ότι μπορεί απεριόριστα να καταναλώνει και να κυριαρχεί πάνω στη φύση. Η πραγματική πρόοδος δεν μπορεί να ταυτίζεται με την αλόγιστη κατανάλωση και την εξάντληση των φυσικών πόρων. Αντίθετα, απαιτεί μέτρο, εγκράτεια, σεβασμό και συναίσθηση της ευθύνης απέναντι στη δημιουργία.

Αυτό ακριβώς είναι και το μήνυμα της Αρχής της Ινδίκτου: να ξαναβρούμε τη σωστή θέση μας μέσα στη δημιουργία. Να παύσουμε να βλέπουμε τη φύση

αποκλειστικά ως πηγή αγαθών και να την αναγνωρίσουμε ως δωρεά του Θεού, για τη διαφύλαξη της οποίας είμαστε υπεύθυνοι.

Η προστασία του περιβάλλοντος, επομένως, δεν είναι μόνον οικολογικό ή κοινωνικό καθήκον. Για τον χριστιανό αποτελεί έκφραση ευχαριστίας προς τον Δημιουργό. Ο σεβασμός προς την κτίση γίνεται τρόπος ζωής, ασκήσεως και αγάπης. Όπως υπογραμμίζεται και στο Πατριαρχικό Μήνυμα, η φροντίδα για την ακεραιότητα της κτίσεως συνδέεται με την ίδια την ευχαριστιακή ζωή της Εκκλησίας και με την κλήση του ανθρώπου να γίνει «ιερέυς» της δημιουργίας.

Καθώς, λοιπόν, αρχίζει ένας ακόμη εκκλησιαστικός χρόνος, ας γίνει η 1η Σεπτεμβρίου αφορμή όχι μόνο για προσευχή, αλλά και για προσωπική αλλαγή. Να μάθουμε να ζούμε με περισσότερο μέτρο, να καταναλώνουμε με σύνεση, να σεβόμαστε τη φύση, να προστατεύουμε το κοινό μας σπίτι και, πάνω απ' όλα, να αναγνωρίζουμε σε κάθε δημιούργημα το αποτύπωμα της αγάπης του Δημιουργού.

Ας προσευχηθούμε ο νέος εκκλησιαστικός χρόνος να γίνει χρόνος ειρήνης, μετανοίας, πνευματικής καρποφορίας και σεβασμού προς την ιερότητα της δημιουργίας.

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© I. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

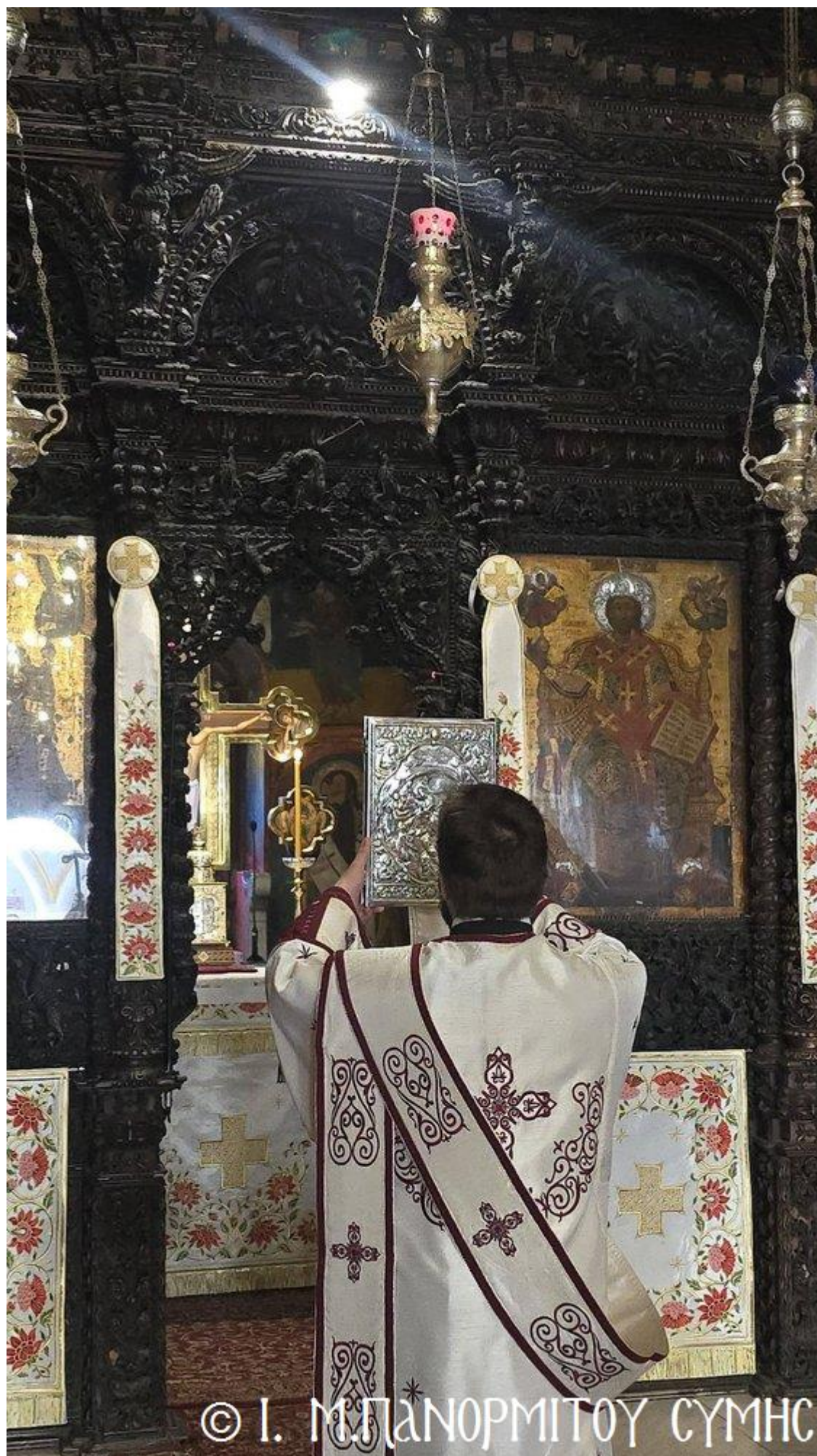
© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗ

© Ι. ΜΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ